

Forsørgelse her, skal Værgeraadet, saafremt Anbringelsen antages at ville medføre Udgifter for det offentlige, straks gennem Opholdskommunen søge afgjort; om Barnet skal udsendes af Landet, eller Udgifterne vil kunne refunderes i Henhold til Fattigloven. Værgeraadet er berettiget til at lade Barnet midlertidig anbringe, indtil det er afgjort, om Barnet vil være at udsende af Riget. — Værgeraadet skal, naar slette økonomiske Forhold i Hjemmet skønnes at være den egentlige Aarsag til Barnets Vanrøgt, samt i øvrigt, naar det under en Sags Behandling viser sig, at Forældrene faar Hjælp af det offentlige, optage Forhandling med eller indhente Erklæring fra Kommunalbestyrelsen, forinden Beslutning træffes om, hvorvidt Barnet skal endeligt fjernes fra Hjemmet. Bliver Resultatet af Forhandlingen, at Forsørgelsesvæsenet paatager sig at træffe de nødvendige Foranstaltninger til Forbedring af Forholdene, og Værgeraadet som Følge heraf opgiver eller udsætter at fjerne Barnet, kan Værgeraadet fratage Forældrene Forældremyndigheden over Barnet og efter Kommunalbestyrelsens eller vedkommende kommunale Udvalgs Anmodning overdrage Forsørgelsesvæsenet denne. — Maa det antages, at et Barn, om hvis Fjernelse fra Hjemmet der er rejst Sag, eller som er under Værgeraadets Forsorg, er aandsvagt, sindssygt, epileptisk, døvtumt, blindt eller tuberkuløst, skal Værgeraadet gennem Lægeundersøgelse, om fornødent efter forudgaaende lagtagelse og efter en Specialists Bedømmelse, søge oplyst, om særlig Forsorg i den Anledning bør finde Sted, og i bekræftende Fald oversende Sagen til den Myndighed, der efter Fattiglovgivningen varetager denne særlige Forsorg. — Naar Hensynet til Barnets Velfærd kræver det, kan Værgeraadet beslutte, at et saadant Barn foreløbig skal fjernes fra Hjemmet, og hvis den Myndighed, der skal drage Omsorg for, at den paagældende Art af Forsorg paabegyndes, ikke straks faar denne iværksat, er Værgeraadet berettiget til at indsende Sagen til Overøvrigheden, som snarest muligt skal meddele Værgeraadet, hvorledes Barnet skal overgaa til Særforborg. — Den Myndighed, hvem det paahviler at varetage Særforborg som foranført, kan om fornødent kræve Værgeraadets Bistand til at bryde Modstand fra Forældres eller andres Side, derunder til midlertidig eller endeligt at fratage dem Forældremyndigheden, saaledes at denne overtages af Værgeraadet eller overgives til vedkommende Myndighed. Er et Barn undergivet saadan Særforborg, og Forældrene søger at indvirke forstyrrende paa Forsorgens Gennemførelse, kan Værgeraadet efter Anmodning af den Institution, der har Barnet under Forsorg, yde tilsvarende Bistand som foranført, naar Raadet skønner, at dette af Hensyn til Barnets Velfærd er paakrævet. — Beslutning om Fjernelse af et Barn tages af Værgeraadet paa det Sted, hvor